

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 6^{ος} — 7^{ος}

Τρίτον Ἔτος .

Τὰ κλεῖα ὀφείλῃ , τοῖς πλείοσι .

Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ . 23 ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ 1826 . ΣΑΒΒΑΤΟΝ .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐφημερίδων .

Δι' εἰδήσεων ἐπισημῶν , καὶ ἰδιαιτέρων γραμμάτων τοῦ Δεκεμβρίου κηρύττεται ἡ ἄωρος ἀποβίωσις τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀυτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν , ἣτις μετὰ ὀλιγοήμερον χολερικὴν ἰσθμῆν , ἢ , κατ' ἄλλως , γαστρο-χολερικῆς φλογιστικῆς συνέβη τὴν 1 τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς Ταϊγάνι , ὅπου εἶχε φθάσει τὴν 17 Νοεμβρίου , ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς Κριμαίας . Ἡ νόσος τῆς Ἀ. Μ. ἔλαβεν ἀρχὴν τὴν 15 Νοεμβρίου τὴν 26 ἡμῶς ἐφανερῶθη μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς , καὶ ἡ 1 Δεκεμβρίου ἦτον ἡ τελευταία ἡμέρα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος .

Παραῦτα διεσπάσθη ἡ φήμη αὕτη καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν μὲ λύπην ἀπερίγραπτον πάντων . Ὁ δὲ Μέγας Δουξ Νικόλαος , ἀπασαι τῆς Ἐπικρατείας αἱ Ἀρχαὶ καὶ ὅλοι οἱ ἀνωτέρας τάξεως Πολεμικοὶ ἀναγορευόμενοι διάδοχοι Κωνσταντίνου τὸν Α' , ὀρκίσθησαν νὰ ἦναι πιστοὶ πρὸς τὸν νέον τοῦτον Ἀυτοκράτορα , τὸν ὁποῖον καὶ ἀνεκάλεσαν ἀμέσως διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ Βασσαραβίας εἰς Πετρούπολιν , καὶ νὰ παραλάβῃ τὸν θρόνον .

Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Ἀυτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν ἔκαμιν εἰς Λονδίνον νὰ καταβῶσι παραῦτα τὰ Ῥωσικὰ κεφάλαια ἀπὸ 82 εἰς τὰ 79 τὰ δὲ Ἑλληνικὰ νὰ ἀναβῶσι πέντε τὰ ἑκατὸν . Ὅλοι δὲ τῆς Εὐρώπης αἱ Αὐλαὶ καὶ ἐσχῶς ἡ 17 Ἀυστρίας , ἀνεταράχθησαν διὰ τὸ ἀπρόσδοκτον τοῦτο συμβῆναι , καὶ οἱ Τσαρ-

γοὶ αὐτῶν ἡμέραν καὶ νύκτα εὐρίσκονται εἰς ἐκσχολήσεις μεγάλας .

Ἐπιστολαὶ ἀπὸ Βασσαραβίας τῶν 18 καὶ 21 τοῦ παρελθόντος λέγουσιν , ὅτι ὁ Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντίνος εἶχε σκοπὸν νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν τε , ὑποχωρῶν τὸν θρόνον εἰς τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον . Εἶναι δὲ γενικὴ γνώμη , ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς Ἀ. Μ. δὲν ἤθελον γίνεαι γνωστοί , καθ' ὅταν ἀναφανῆ ἡ ἔκθεσις τῆς εἰς Πετρούπολιν ἀποστολῆς τοῦ Μεγάλου Δεσπότη Μιχαήλ .

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου λέγει ἡ Ἐφημερίς τοῦ Φραγκφόρτ , ἤθελον εἶσθαι τῶντι συμβεβηκὸς καθ' ὑπερβολὴν δεινὸν καὶ ἀξιοθρήνητον , ὅταν θεωρηθῆ μόνον ἐν ἑαυτῷ , καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν τινα εἰς τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης . καθάτι ὁ κόσμος ἔχασε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ φιλοσοφοὶ ἐνομαζάντο χρῆστον ἄνδρα καὶ εἰς μίαν μεγάλην Ἐπικράτειαν ἀγαπητόν .

Φλωρεντία τὴν 12 Ἰανουαρίου .

Ταχυδρομὸς ἀναχωρήσας ἀπὸ Πετρούπολιν τὴν 26 (Ε . Ν .) Δεκεμβρίου , καὶ ἔλθων ἐνταῦθα ἔφερε τὴν ἐφεξῆς σημαντικὴν εἰδήσιν .

Ὅταν ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου , συγκαλέσας ὁ Μέγας Δουξ Νικόλαος ἀμέσως τὴν Γερουσίαν (Senato) , ἐπαρρήσιασε τὴν διαθήκην τοῦ ἀποθανόντος Ἀυτοκράτορος , ὁμοῦ καὶ τὴν ἐπίσημὴν ἐγγράφον παραίτησιν τοῦ Κωνσταντίνου γενομένην κατὰ τὸ 1822 , καὶ κατασταθῆναι ὅταν αὐτὸν τοῦ Μεγάλου Δουκῆ Νικόλαου διάδοχος .

του Θεού, προτείνων όμως ότι ποιούτων έργων του Κωνσταντίνου γινόμενον ενώ ητο Μέγας Δούξ, και ενώ εη ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ήμπορούσε έκτοτε να μην επικυρωθή παρ αυτου και ένεκα τούτου ήσαν εις χρέος να δώσωσι τον όρκον της πιστεως εις τον Κωνσταντίνου Πρωτον, το όποιον και έγεινεν άδου πρώτος αυτός ο Μέγας Δούξ Νικόλαος έδωκε το παράδειγμα.

Φθάνει μετ' ολίγας ημέρας εν Βαρσοβίας ο μέγας Δούξ Μιχαήλ φέρων δύο επιστολάς του Κωνσταντίνου, μιαν προς την Αυτοκρατορίσαν μητέρα τε, δια της οποίας την έβεβαιωνεν, ότι αυτός επιμένει πάντοτε εις την όποιαν ώμολόγησε τῷ 1822 παραίτησίν τε από το σκήπτρον της Ρωσίας, και άλλην προς τον Αυτοκράτορα Νικόλαον Πρωτον, με την όποιαν επικυρώνων την παραίτησίν τε και προσφέρων εις αυτόν τον όρκον της πίστεως, τον παρεκάλει να του αφήσῃ εν τούτω τον τίτλον του Ουαροβίικ (Βασιλόπουαις). Συνελθούσα λοιπόν εκ νέη ή Γερμανία, έδωκε τον όρκον εις τον Νικόλαον Πρωτον συγχρόνως δε προσκαλέσασα και διάφορα Στρατιωτικά τάγματα, ειδοποίησεν εις αυτά την αλλαγην του Αυτοκράτορος αλλά τέσσαρες αξιωματικοί του τάγματος της Μόσχας προχωρήσαντες είπον, ότι, επειδή είχαν δώσει ολίγον πρότερον τον όρκον εις τον Κωνσταντίνον, δεν ήμποσον πλέον να γίνεν έπιτορκοι και να ξαναρκισθώσιν υπέρ άλλου.

Εις μάτην ήγωνίσθη ο Δούξ Νικόλαος να τους κατατείσῃ δια να αποβάλων την ιδεαν ταύτην και μολονότι επροσκάλεσε και τον Πατριάρχην συμβουληθόν τε εις τούτο, άλλο τι εις απάντησιν δεν ήμωσε παρὰ το „Ζήτω ο Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος „ Ζήτω ο Μέγας Δούξ Νικόλαος. Έντούτοις φθάνει ο Στρατηγός Μιλοράδσικ, Διοικητής της Πετρουπόλεως, δια να δημηγορήσῃ εις τα στρατεύματα, ενώ και το τάγμα του Ναυτικού είχαν ενωθῃ με το της Μόσχας αλλά μόλις ήρχισε να ομιλήσῃ, και μια σφαίρα τωφεκίη σημαδευθεΐσα εναντίον τε και διαπεράσασα από το έν εις το άλλο μέρος του σώματος τε τον έρριψε καταγής, όστις και μετά μιαν ώραν απέθανε. τούτο έκαμε τον Νικόλαον μετα του Πατριάρχη να τραβιχθώσιν,

διότι μάλιστα είχαν ενωθῃ και ο λαός με τα δύο ειρημένα τάγματα δια να ζητήσωσι τον Κωνσταντίνον. Συγχρόνως δε εδόθη διάταξη εις τα λοιπα τάγματα πεζικού, ίστωπικού, και της πυροβολικής να πυροβολήσωσι κατά των ειρημένων δύο ταγμάτων και κατά του λαού, το όποιον και επέφερε μέγαν φόνον, διότι ή πυροβολική με μιδραλια επροξένησε φθοράν τρομεράν.

Το απόγευμα ο Μέγας Δούξ Μιχαήλ ως Αρχηγός των φυλακών (capo delle guardie), υπήγεν εις τα καταγώγια των στρατιωτών, όπη λέγεται, ότι ευρήκε τα μικρά λείψανα των δύο ταγμάτων εις ειρημικώτερον διάθεσιν. Αΐσημαίαι, αιτινες είχαν αφαιρεθῃ από το τάγμα του Ναυτικού, εδόθησαν πάλιν εις αυτό, και τα πάντα ήσαν ήσυχα εις τας 6 ώρας μετα την μεσημεριαν της ρήθεις ημέρας, καθ' ην ο ρηθεις ταχυδρόμος αφήσε την Πετρούπολιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Εγγχώριοι Ειδήσεις.

Την 17 Ιανουαρίη. Μας μένει ήδη να δώσωμεν εις το Κεινόν περιστατικώτερος τα κατά την χθεσινήν ναυμαχίαν, καθ' ον τρόπον επληροφορήθημεν από γεγάμη του ένδόξου Ναυάρχου μας Μισαύλη, και καθως στοματικώς μας παρέστησε και ο άρείτολμος Αντιναύαρχος Σαχτούρης, όστις εκδήκε σήμερον εις την πόλιν ταύτην, και εισεσκέφθη το φρούριόν μας. Έχει δε ούτως.

„ Αφ' ου κατ' αρχάς ή γενναία Μοΐρα της Τρεας συντροφενμένη και από τρία μόνον Σπερσιώτικα πλοία και τέσσαρα Ψάρριανα έν οΐς και το πυρπολικόν του Ηρωος Κανάρη, επλησίασεν εις τον λιμένα μας, και ίδε την καθισμένην έχθρικην Φρεγάταν, την όποιαν έν πυρλικόν έκαυσε, μέρος των έν τῇ Φρεγάτῃ ταύτῃ απέβησαν εις την ξηράν, όπτε (ώς και εις το προλαβόν φύλλον των Χρονικων μας είπομεν) έθυσιάσθησαν, και μέρος Χριστιανων και Τούρκων έρρίφθησαν εις την θάλασσαν, και εσυλλήφθησαν από τα ακάτια του στόλου μας. Ουτοι δε οι αιχμάλωτοι άμ-

λόγησαν, ότι ὁ στόλος τῶν Βαρβάρων μόλις ἔχει ἀκόμη διὰ εἴκοσι ἡμερῶν ἢ καὶ ὀλιγότερου τροφᾶς, καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ προσέτι διὰ τὴν ἐπισκευασθῆναι, μέλλει εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰ ἴδια· καὶ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη ἤθελε νὰ φύγῃ, εἰδοπατήθη ὁμως τὴν ὁμοίαν ἔπασχε τὸ Μεσολόγι τροφῶν ἔλλειψιν, καὶ ἔμεινε νὰ ἰδῇ ὅποια ἤθελεν εἶσθαι ἢ τύχῃ τοῦ φρέζου τούτου.

Ἡ γενναία Μήτηρ μας μετὰ τοῦτο ἐβάλλη εἰς καταδιώξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις ἐσπευδε νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου, ὁ ὅποιος ὁμως εὐρῶν ἔπειτα βοηθητικὸν τὸν ἄνεμον, καὶ ἐνισχυθεὶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ πλεῖα του, ἀντεπαράταχθη. Ἐγινε λοιπὸν ἡ ναυμαχία πεισματικωτάτη διαρκέσασα πέντε ὀλοκληρῆς ὥρας· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξύ ἐν τῶν ἐχθρικῶν πυρπολικῶν (καθὼς ὠμολόγησαν οἱ διαληφθέντες τῆς ἐχθρικής Φρεγάτας αἰχμάλωτοι, ὁ στόλος τῶν ἀπίστων ἔχει μαζὴν τε 18 πυρπολικά) διευθυνθὲν κατὰ τοῦ ἀθανάτου Ναυάρχου μας Μισοῦλη, ἤρχετο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἡρωϊσμοῦ νὰ κάυσῃ τὴν Ναυαρχίδα μας. Ἄλλ' ἐνὶ ἐκαστῷ ἢ χάρις δέδοται κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶναι δεδομένον νὰ πυρπολώσιν τοὺς Ναυάρχους τοῦ Τυράννου των· εἰς δὲ τοὺς Τούρκους ἢ μοχθηρία, ἀδεξιότης καὶ μικροψυχία ἐχαρίσθη. Μόλις οἱ ἀπίστοι περὶ τὸν Γενναῖον Μισοῦλην πυρπολιταί μας ἴδον τὸ πυρπολικὸν τῶν Βαρβάρων εἰς τοιαύτην διεύθυνσιν, καὶ πάραυτα ἐπιβάντες εἰς τὰ ἀκάτια των (φελούκαις) ἔδραμον κατ' αὐτοῦ μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας. Τί γελοῖον ἄκουσμα! Οἱ Βάρβαροι ἰδόντες τὰ ἀκάτια ταῦτα ὀρμώντα ἐναντίον τοῦ πυρπολικοῦ των, ἔπεσον βιαίως εἰς τὰ ἰδικὰ των ἀκάτια (ἦσαν δὲ ὅλοι ὁμοῦ 40 περίπου), καὶ παραιτήσαντες τὸ πυρπολικὸν των, ἔδραμον νὰ σωθῶσιν εἰς μίαν τῶν πλησιεστέρων Φρεγατῶν· οἱ δὲ ἡμέτεροι τότε ἀναβάντες εἰς αὐτὸ, καὶ εὐρόντες τὸ ἔρημον, τὸ ἐκυρίευσαν ἀμαχητὶ, καὶ τὸ ἔφερον Τριαμηνητικῶς εἰς τὸν στόλον μας.

Ἐν τούτοις ἡ ναυμαχία ἐπεκράτει μ' ὅλον πρὸ πείσμα· ἐφύσα δὲ πρῶτος ἄνεμος ἀπὸ τοῦ

κόλπου. Μ' ὅλον τοῦτο οἱ ἀδάμαστοι Ἡρώες τοῦ στόλου μας, χωρὶς νὰ δειλιάσωσι ποτῶς, οὔτε τὸ ὄγκωδες, οὔτε τὸ πολυἀριθμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἐπολέμησαν καρτεροῦντως, διέλυσαν τὴν ἐχθρικήν γεαμμὴν, ἔτρεψαν τὸν Βάρβαρον εἰς φυγὴν, καὶ ἰδοὺ σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος στολίζει τὰ παράλια μας.

Ἐν φ' ὁ ἐχθρικός στόλος ἐβάλλη εἰς ἀταξίαν, καὶ κακημακῶς ἔτρεψε νὰ εὐρῃ καταφύγιον ὑπὸ τὰ φρούρια, ἐν Βρίκι ἐχθροῖκόν, κατατρομασμένον ἀπὸ ὑπερβολικὸν φόβον ἐπλησίασεν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς τὸ μέρος τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκόλλησεν· οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἰδόντες τὸν κίνδυνον ἄφρευκτον, ἔβαλον πῦρ καὶ τὸ ξύλασαν, καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν ἀκατίων ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν, διεσώθησαν καταφυγόντες εἰς Παλαιὰς Πάτρας.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς ἴσταται εἰς μεγίστην ἠρεμίαν.

Ἐν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν Βρίκι, συνοδευόμενον μετὰ τῆς Κορβέτας „Rose“ εἰσέπλευσεν εἰς τὸν κόλπον Π. Πατρῶν. Ἰσως δι' αὐτοῦ ἔστειλεν ὁ Κ. Ἀμπατ τὴν ἀπάντησίν μας (ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν) πρὸς τὸν Κασιτάν-Παρσα.

Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἑτέρα πάλιν πυρκαϊὰ συνεβη σήμερον εἰς τὸ Γαλλο-Αραβικὸν κατασκήνωμα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ πυρπολισμὸς τῶν σκηνῶν θέλει κατανήσει τοὺς Ἀραβὰς νὰ νομίζωσιν, ὅτι ὁ Ἰμπραῖμης των τοὺς ἔφερον εἰς τὸν Ἀρκτικὸν πόλον.

Ὁ σφοδρὸς Ἀσηλιώτης (Γραιο-Λεβάντε) ἀπυμάκρυνε σήμερον τὰ παράλια μας, καὶ τὰ ἐβίασε νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὰς Σιρόφας. Οἱ δὲ ἐχθρικοὶ στόλοι παραμένουν ἔσω τῶν ἀσύλων των.

Περιοδικῶς τὰ κανινοστάσια μας, καὶ ἐξαιρέτως τὸ λαθραῖον, πυροβολοῦν τὰ ἐχθρικά· ἀλλὰ τῶν Βαρβάρων ἡ πυροβολικὴ ἐξἄκολουθεῖ νὰ μένῃ εἰς τὴν πλέον ἐντελῆ ἀσραξίαν.

Τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ. Ἰδομεν σήμερον γυναῖκας, παιδας καὶ φορτώματα, τὰ ὅποια διέβησαν ἀναμέσον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ διευθύνθησαν πρὸς δυσμᾶς. Ἐπειδὴ λοιπὸν πρὸ ἡμερῶν διαφημίζεται, ὅτι ὁ ἐν Π. Πάτραις Γιουσοφ-Πασσας καθιμεθεὶς ἔ-

μάλ्लε νά φύγη, συμπεραίνομεν, ότι τὸ Δέμα τοῦτο δὲν ἦτον ἄλλο, εἰμὴ τὰ χαρέμια αὐτῶ τοῦ Πασσᾶ, ὅστις ἐπιστῆφει εἰς τὸν Σουλτάνον διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀντιμισθίας τῶν ἐκδουλεύσεών του.

Ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἀνακαγχὴ τοῦ κύρος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρικός στόλος πεφοβισμένος ἀκόμη ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν ἤτταν του, ἐξακολουθεῖ νὰ μὲν κρυμμένος εἰς τὸ ἄστυον τῶν φρουρίων ἢ δὲ Μοῖρα μας παραπλέει τὰ πέριξ νερὰ ἀπὸ Ἐχινάδων ἕως τῆς Γλαρέτζας.

Ἡ Κορβέτα τῆς αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μαγαλιότητος, Ἔόζα, ἐβάλλη εἰς τὰ πανιά καὶ ἀνεχώρησε.

Καὶ πάλιν ἴδομεν ἤμερον πολλὰς Τούρκους, οἱ ὅσοι ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Μωχαρίου, καὶ διελθόντες ἀναμέσον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, διευθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ. Γενικὴ γνώμη εἶναι, ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν Π. Πατρῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατεστήθη φρουρὰ Γαλλο-Ἀράβων.

Τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον μᾶς ἔρριψεν ὁ ἐχθρὸς ἰριζόντιους τινὰς σφαίρας· τὰ δὲ κανονοστάσια μας τὴν ἀντέμεψαν ἐπίσης.

Οἱ νικητικοὶ τοῦ Τυράνου στόλοι παραμένουν ὄλονεν εἰς τοὺς λιμένας Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου. Ἡ δὲ Μοῖρα τοῦ ἀθανάτου Μισοῦλη περιπλέει τὰς Ἐχινάδας.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Γαλλο-Τούρκοι ἐπανέλαβον τὸ πῦρ τῶν ἰριζόντιων μὲ περισσοτέραν παρὰ χθὲς διαμονὴν, ἀνταμφέθοντες ἐξίσου ἀπὸ τὸ λαθραίων κανονοστάσιον μας, τὸ τοῦ Γουλιέλμου Θέλλου καὶ Κοραῆ· ἐρρίψθησαν δὲ καὶ ἀπὸ τὰ ἰκανοστάσια μας μερικαὶ βόμβαι.

Περὶ τὴν ὄσιν τοῦ ἡλίου ἴδομεν μέγαν ἀριθμὸν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐρχομένων ἀπὸ δυσμῶν, τὰ ὅποια φθάσαντα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν καλωρητιῶν, ἐστρατοπέδωσαν εἰς τὸ κατασκήνωμα τοῦ Κιουταχῆ. Κατὰ τὰ πρότερον ἡμερῶν λοιπὸν διαφημισθέντα, φαίνεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ καθαιρεθέντος Κιουταχῆ, ἦλθεν ὁ Ἄμψου-λεμπωδὲ-πασσας ὡς Ρούμελ Βαλεσῆς.

Περὶ δὲ τὰς δύο ἡμέρας τῆς νυκτὸς αἴφνης ἴδομεν γενικὸν τουφεκισμὸν καθ' ὅλον τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, συντροφευμένον μὲ πῦρ τῶν κανονίων καὶ ὄλων. Ὁ τουφεκισμὸς οὗτος ἐγένετο ἀδιάλειπτος μίαν περίπτου ὥραν· διότι ἅμα ὅτε ἐν τόγμα ἐκένησε τὰ τουφεκία του, ἀμέσως πάλιν τὰ ἐγέμιζεν, ὥστε νὰ ἦραι ἔτοιμα ἕως ὅτου νὰ ἀποτοφεύξουν τὰ ἄλλα, καὶ οὕτω νὰ ἐπαναλαμβάνουν πάλιν, καὶ ἐπομένως τὸ πῦρ νὰ γίνεται ἀδιάκοπον. Ἡ φρουρά μας νόμισασα, ὅτι ἡ κρῆξις αὕτη ἀπέθελεσε εἰς τὸ νὰ μᾶς δειλῇ ὁ ἐχθρὸς τὰς δυνάμεις του, ἐκέκασε καὶ αὕτη ἀπαξ τὰ τουφεκία τῆς.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ναυτικὴ Μοῖρα τοῦ γενναίου

Μισοῦλη ἦλθεν εἰς τὸν λιμένα μᾶς καὶ προσαρμόθη· δὲ ἐχθρὸς τὸς ἤρας ἠσυχάζει.

Ὁ ἐχθρικός στόλος ἐξέπλευσε τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν διευθυνόμενος κατὰ τῆς Μοῖρας μας, ἥτις ἐβάλλη πάραιτα εἰς τὰ πανιά. Ἐρχισε λοιπὸν νὰ γίνεταί καὶ αἰθὶς πεισματικὴ ναυμαχία, ἥτις ἐνωικρατεῖ ἀκόμη, ὅτε ἡ ἔφημερις τιθεταί εἰς τὰ πιστόρια.

Δημοσιεύομεν εὐχαριστῶς τὴν ἐφεξῆς ἐπιστολὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀειμνήστου Μάρκε Μωότζαρη πρὸς τὸν Δεῖον αὐτοῦ τὸν Γενναϊότατον Στρε. Νότην Μωότζαρη. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δεικνύει ὄντως ὁ νεανίας, οὗτος, ὅτι θέλει γίνεαι ἄξιος κληρονόμος τοῦ Πατρός του, ὅστις διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ θανάτου του ἐπέειπεν ὅλην τὴν ὑψηλίον, ὅτι τῆς Σελλεΐδος οἱ παῖδες ὡς μηδὲν θεοφοῦν τὸν θάνατον διὰ νὰ ζήσιν Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Σεβασμιοπατέμοι καὶ Γενναϊότατε Στρατηγὲ καὶ Δεῖτε, Κύριε Νότη.

Ὅσον ὁ τίμιος καὶ καλὸς πολίτης πάσχει διὰ τὴν κοινὴν ἀφέλειαν καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Γένους του, τόσον γίνεταί σταθερὸς καὶ καρτεροψυχος εἰς τὰ βάσανα, καὶ ὑπομένει μὲ μεγαλοψυχίαν τὴν σωματικὴν του κακοπάθειαν· διότι τότε ἡ ψυχὴ του εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται, διὰ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις του. Ὅθεν καὶ σὺ Σεβασμιοπατέμοι καὶ φιλτατέμοι Δεῖτε χαίρεσαι εἰς τὴν κακοπάθειαν τὴν ὁποίαν δοκιμάζεις εἰς τὸ φρούριον τοῦ Μεσσαλογίου διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν καὶ μὲ μεγαλοψυχίαν ἐνθαφρύνεις τοὺς σοὶ πολεμοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας. Ἄμψοτες λοιπὸν νὰ εὐρισκόμην καὶ ἐγὼ μαζὺ σου διὰ νὰ συναγωνισθῶ τὸν ἱερὸν καὶ Δεῖον τ. ὄνον ἀγῶνα τῶν ὁσῶν ἔσθ' ἐντροπᾶς! Ἄλλὰ πῶσον λυποῦμαι, ὅτι ἡ ἡλικία μου εἶναι ἀκόμη μικρὰ!.. Μόλον τοῦτο πασχίζω καὶ ἐγὼ ὅσον δύναμαι νὰ φατισθῶ ὀλίγα τινα φῶτα καὶ τότε νὰ ἀπετάξω ὡς Ἄετις καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν κινήν πατρίδα διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ ὅσῶν ὁ πατήρ μου μὲ τὸν τίμιον θάνατόν του μὲ ἐσυμβούλευσε χρέος μου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου καὶ μένω μὲ ὄλον τὸ σέβας.

Ὁ ἠγαπημένος ἀνεψιός σου καὶ πατριώτης.

Δημήτριος Μάρκου Μωότζαρη.

Τιμὴ ἑτησίᾳ Ταλ. Ἰσπαν. 25 προκληρονομέα κατ' ἐξαμοσίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Διευτῆρις Δρ. Ι. Μάγερ.

Ευρωγράφ. Δ. Μεσθερεν.